

tror jeg nok, at Kommunen har staaet sig ret godt ved de Hyttehandeler og Smaaforretninger, som Kjøbenhavns Kommune har gjort med Staten; saa jeg tænker ikke, at de meget omtalte Magelægs-Forretninger, som der muligvis her kunde være Tale om, ville kunne faa en anden Form, end at de snarere ville blive i Favn af Kommunen end af Staten; det skal jeg imidlertid lade staa hen. Har man virkelig en Mulighed for at kunne paatvinge Kjøbenhavn eller saa Staden Kjøbenhavn til godvillig at give et klæffeligt Tilskud til Ordningen af Kjøbenhavns Banegaardsforhold, et Tilskud, der procentvis vejer noget, og som altsaa vedblivende kommer til at staa i Forhold til de Udgifter, som ikke alene nu ville resultere af det Forslag, her foreligger, men som i Fremtiden ville resultere af de Forslag, som nødvendigtvis maa følge ret umiddelbart oven paa det Forslag, her foreligger, saa forandrer det Sagen efter min Mening meget betydeligt; men jeg vil samtidig indrømme, at det, Kjøbenhavns Kommune da vil komme til at hde, vil blive et meget betydeligt Beløb. Jeg skal ikke trække Tiden længere ud, thi jeg danner mig ingen Illusion med Hensyn til Gennemførelsen af det, jeg her kæmper for. Det er aldeles ikke personlig Værgerrighed eller noget som helst af den Art, der dikterer mig min Optræden i denne Sag, det er ganske simpelt Gennemførelsen af den Pligt, som jeg tror, enhver Folketingsmand har, nemlig at forsøge at gøre det bedst mulige ud af enhver Sag og at faa den gennemført paa en saadan Maade, at han i alt Fald selv kan være nogenlunde tilfreds dermed; og det har jeg ikke kunnet, naar jeg ikke havde gjort endnu et Forsøg paa at komme bort fra de svimlende store Summer, som her er Tale om at anvende til Kjøbenhavns Banegaard. Jeg tror nemlig ikke, at man med det Forslag, som her foreligger, sammenkoblet med de Forslag, som maa følge med dette, vil kunne slippe udover de allernærmeste Aar med en Udgift, der vil blive synderlig mindre end 50 Mill. Kr., altsaa kun som Resultatet af dette Forslag her og de Forslag, der nærmest knytte sig dertil. Thi det er givet, at have vi først begyndt at gøre en saa væsentlig Del af Ordningen vedrørende Kjøbenhavns Banegaardsforhold færdig, som vi gøre her i Henhold til Hvertallets Forslag, vil det kun være ganske saa Aar, inden man maa gaa til Gennemførelsen af den hele Plan, her er foreslaet. Det staar klart for mig, det kan ikke være anderledes, og jeg vil hævde det atter og atter, for at man saa ikke hagefter

skal kunne nægte mig den lille Tilfredsstillelse, at jeg i den Henseende har set rigtig; det er en given Sag, at man i Løbet af saa Aar kommer til at gennemføre hele Planen, her er foreslaet; og saa tror jeg ikke, man vil kunne komme ud af det med synderlig mindre end 50 Mill. Kr.s Udgift af Statskassen til Kjøbenhavns Banegaard, til de Statsbaner, der i Aar ville blive vedtagne, og til Tilskud til de private Baner, der ligeledes i Aar ville blive vedtagne, naturligtvis forudsat, at disse private Baner blive byggede — der er nok adskillige af dem, der gaa ud af Dagsordenen, det er muligt —; men jeg stønner ikke ret, hvorledes det skulde kunne gaa til, at vi i vort Land skulde kunne gennemføre paa en forsvaerlig Maade de økonomiske Reforme, der uvillkaarlig paatrænge sig i den nærmeste Fremtid, naar vi paa Forhaand skulle belaste vort regelmæssige aarlige Budget med en Renteudgift af et Par Mill. Kr. ud over det, vi allerede have; det forstaaer jeg ikke. Der kan siges derimod, at det kan jeg lade Finansministeren om. Ja, det indrømmer jeg, det er ganske vist, at det er Finansministeren, der i første Række maa klare Spørgsmaalet, og det vil den højtærede Finansminister rimeligvis ogsaa kunne inden for visse Grænser; men selv med den ubmærkede Dygtighed, hvormed den højtærede Finansminister hidtil har styret Landets Finanfer, er han dog ikke mere end et Menneske; og det umulige kan Finansministeren ikke gøre, saa jeg ser ikke, hvorledes det skal kunne gaa til, hvorledes vort Budget skal kunne bære Forrentningen af dette Beløb, uden at bringe vor hidtil værende gode finansielle Status i Ulave. Jeg kan ikke se, at det kan lade sig gøre paa anden Maade, end at vi blive nødt til at tilføjesette Reforme paa andre Omraader, der ere lige saa paatrængende nødvendige som denne kolossale Udgift til Kjøbenhavns Banegaardsforholds Ordning. Jeg ser nemlig heller ingen Mulighed for at komme til forøgede Statsindtægter. Jeg kan ikke tænke mig, paa hvilke Punkter det egentlig skulde være (S. Hage: Mogle af disse Baner ville give Rente). Renten bliver sikkert ret tynd, lad os være enige om det. Et Medlem udtalte forleden Dag, at vi maaste faa en Procent, det er vistnok ret rigeligt regnet, for at bruge et midt Udtryk; hvad man faar ind ad den Vej vil næppe fylde meget i Statskassen. Jeg ser altsaa ikke, hvorledes man vil faa forøgede Indtægter, thi om ny Statter og den Slags Ting kan der forhaabentlig næppe være Tale, med mindre der paa hele det økonomiske Omraade sker ret betydelige Omvæltninger,